

UNE BELLE HISTOIRE

C'est un beau roman,
C'est une belle histoire
C'est une romance d'aujourd'hui
Il rentrait chez lui,
Là-haut vers le brouillard
Elle descendait dans le midi
Le midi
Ils se sont trouvés au bord du chemin
Sur l'autoroute des vacances
C'était sans doute un jour de chance
Ils avaient le ciel à portée de main
Un cadeau de la providence
Alors pourquoi penser au lendemain

Ils se sont cachés
Dans un grand champ de blé
Se laissant porter par le courant
Se sont racontés
Leurs vies qui commençaient
Ils n'étaient encore que des enfants
Des enfants
Qui s'étaient trouvés au bord du chemin
Sur l'autoroute des vacances
C'était sans doute un jour de chance
Qui cueillirent le ciel au creux de leurs mains
Comme on cueille la providence
Refusant de penser au lendemain

C'est un beau roman,
C'est une belle histoire
C'est une romance d'aujourd'hui
Il rentrait chez lui,
Là-haut vers le brouillard
Elle descendait dans le midi
Le midi
Ils se sont quittés au bord du matin
Sur l'autoroute des vacances
C'était fini le jour de chance
Ils reprirent alors chacun leur chemin
Saluèrent la providence
En se faisant un signe de la main

Il rentra chez lui
Là-haut vers le brouillard
Elle est descendue
Là-bas dans le midi
C'est un beau roman
C'est une belle histoire
C'est une romance d'aujourd'hui

Paroloj : Pierre Delanoë

BELA RAKONTO

Estas bel' roman'
Estas bela rakont'
Estas hodiaŭa romanco
Li hejmeniris
Norden al nebulland'
Ŝi direktiĝis al la sudo
La sudo
Ili renkontiĝis ĉe vojflanko
Sur la ferio-aŭtostrado
Verŝajne estis ŝanco-tago
La ĉiel estis manatingebla
Donaco de la providenco
Nu kial do pensi pri morgaŭo

Ili sin kaŝis
En tritikkampego
Nerezistante al deziro
Inter si diris
Siajn ekajn vivojn
Estis daŭre nur du geknaboj
Geknaboj
Kiu renkontiĝis ĉe vojflanko
Sur la ferio-aŭtostrado
Verŝajne estis ŝanco-tago
Kaj en mankavo plukis ĉielon
Kiel plukas ni providencon
Rifuzante pensi pri morgaŭo

Estas bel' roman'
Estas bela rakont'
Estas hodiaŭa romanco
Li hejmeniris
Norden al nebulland'
Ŝi direktiĝis al la sudo
La sudo
Ili disiĝis apud vojflanko
Sur la ferio-aŭtostrado
Jam nun ĉesis la ŝanco-tago
Do ili ambaŭ reekvoĵiris
Kaj salutis la providencon
Mansignante unu la alian

Li hejmeniris
Norden al nebulland'
Ŝi direktiĝis
Tien for al sudo
Estas bel' roman'
Estas bela rakont'
Estas hodiaŭa romanco

E-o paroloj : Pierre Thévenard